

Čau, vole! Vítejte v pekle...

Připadám si už jako v nějaké subsaharské zemi, nad níž Evropané před odchodem rozsypali bez ladu a skladu dvakrát jarovizovaná semínka demokracie, a tak po pár letech agronomického lajdačení začal všude rašit nějaký ten místní koutol a dnes tam kvete už jen zlodějina a korupce. Pouze s tím rozdíl, že v subsaharském roce lze rozlišit aspoň období dešťů a období sucha, zatímco naše nové bezčasí protrhávají jen prchavé okamžiky sjezdů dvou údajně pravicových parlamentních stran.

Mirek Topolánek se i letos protřpěl předsjezdovým balancováním mezi mánií a depresí. Nejprve všechno vzdal, zřejmě když zjistil, že ho v toskánském víru začal pouštět ke dnu i jeho řídicí důstojník Dalík, pak zase svolal šiky, a že teda požádá delegáty o silný mandát, avšak zakrátko upřesnil, že to není žádost o nové zvolení – bohatě ho prý o velmi silném mandátu přesvědčí schválení „plánu na příští desetiletku“. Který mu ale sjezd nakonec neschválil... Takže nyní už víme bezpečně, že Topolánek je nejen zabeďněnec, hulvát a krobíán, ale i sketa. Nebo odevzdaná loutka, která záměry nemění s každou změnou fáze své bipolární afektivní poruchy, nýbrž podle pokynů. Odněkud...

Dnešní ODS je – kromě těch statečných jedinců, kteří bojovali proti Lisabonské smlouvě – evropeistickou lžipravici. A to jí ještě paradoxně „přičítám k dobru“ ten lisabonský podraz, neboť to byl aspoň čin politický, byť vlastizrádný; kdyby toho nebylo, tak už by to byl bezmála jen gang bez jednotící ideje, spolčený z touhy po mafiánském ždímání naší země. Navíc je ODS paralyzovaná tím, že skoro všichni její pohlaváři za ta léta na sebe vědí skoro všechno, a nejvíc toho ví dozajista Ivan Langer. A tak pokusy o kardinální zvrát budou zřejmě napořád někdy komedií pro veřejnost, jindy izolovaným hazardem odsouzeným k nezdaru.

Vůdce ODS ovšem národ na jaře znovu přikrmí vystydou smaženicí „Buď s NÁMI euroatlantickou vazbu, nebo s NIMI moskevské jařmo!“ a zase nějaké voliče ještě splaší. Ale pamatujme si i jiné jeho výroky. Za všechny třeba Topolánkovu odpověď na dotaz (LN21/11), zda mu nepříjde nešikovně rekreovat se s šéfy státních firem v Toskánsku: „A vám přijde divné, že se s někým potkáte na Václaváku u koně a řeknete: Čau, vole!“ Nebo jeho bezděčně trefné „Vítejte v pekle!“ v úvodu sjezdu... Tak TOHLE se už vážně nedá volit!

A co se „napravo“ podbízí místo toho? Obdobná hrůza, jen s jinou maškarou v čele. Nevěřím legendě, že TOP 09 vznikla pouze jako reakce na lidovecké rozmíšky. Je to především komplot ředitelů zeměkoule po zjištění, že havlismus sice zdárně ODS promořil, ovšem již natolik prožranou korupcí a klientelismem, že je nutné vybudovat retenční nádrž pro vlnu prchajících voličů. ODS ještě mouřenínsky přispěchala prosadit „Lisabon“, ale nejspíš už tehdy bylo rozhodnuto, třeba až v Bil-

derbergu nebo Trilaterálu, že je na odpis. A tak se musel zjevit nový lžikonzervativní slepenec a v jeho čele – kdo jiný než donedávna zapřísáhlý ne-straník Karel Schwarzenberg, který bude tlačit do parlamentu protinárodní botulotoxin z téhle čerstvě zasmrádlé jitričky. „Vždyť je to dokonale elegant a rozšafný světák a tak dobrosrdečný,“ vrní hned ochozy. „A jak lidově hovoří,“ dodávají. Ano, zejména tímhle se podobá Topolánkovi, jenže u Schwarzenberga to není koprolálie, nýbrž prohnáné aranžmá – nestoudně falešné brnkání na lidovou strunu. Ostatně těm, kterým se už jeho výrazové menu à la Palivec přejídá, ty své „lidolapky“ typu „sranda, hovno, černoprdelníci...“ přisladí blahosklonnou floskulí „s odpuštěním“. A zdalipak ti, jež tak okouzli svým „já jsem jenom vobyčejnej hajnej,“ aspoň tuší, jaká divná kopyta a rohy tenhle rafinovaný myslivec a populistů nejhrubšího kalibru možná skrývá! Tak TOHLE se přece také nedá volit.

A protože těmito dvěma lžipravivými stranami je efektivní (tedy pětiprocentní hranici reálně prolamující) nabídka vyčíslena, tak de facto nebude na pravici figurovat relevantního tentokrát vůbec nic! Pokud se nestane zázrak. A co teď s tím... Jednorochní dobrovolník Marek sice tvrdil, že „je jisté, že tohle musí jednou všechno prasknout a že to nemůže trvat věčně – zkuste pumpovat slávu do prasete, tak vám nakonec přece jen vybuchne,“ jenže smíme nečinně přihlížet, dokud neprasknou?

Před třiceti roky napsal Janusz Zajdel sci-fi *Limes inferior* o jedné upadající megapolis. Hlavní hrdina Sneer pořád nemůže přijít na racionální vysvětlení, proč se všichni před všemi tváří, že je vše v pořádku. Až teprve v samotném ústředí moci se dozví pravdu: „Argoland neřídíme ve skutečnosti my, nýbrž vnější síla, o které nevíme skoro nic, kromě toho, že je všemocná; a ta nám přikázala zorganizovat vše tak, aby časem mohla zotročit naši společnost.“ Sneer si ale na konci románu vzpomene, že nedávno dostal od jisté tajemné dívky náramek, znásobující fyzickou sílu. A najednou slyší i její hlas: „Zapni si ho, chyť cokoli do dlaně, drž pevně a táhni tu ubohou, usouzenou Zeměkouli za sebou.“ Sneer v tu chvíli neví, co je realita a co se mu jen zdá, ale je si jist, že teprve s posledním z lidí umírá naděje...

Snad by pro začátek stačilo provléci do normálního světa, kam už JEJICH moc nesahá, aspoň tu naši zuboženou politickou pravici. Tak, sakra, vyfasuje na jaře už někdo konečně ten náramek?

Počítám, že nejspíš ještě ne. Voliči zjančené Pravdou a Láskou by totiž stejně usoudili, že je náš hrdina chce zatáhnout do Moskvy, v lepším případě do Pchjongjangu. A proti davovému zblbnutí je tenhle náramek bezmocný. A ta tajemná dívka to ví.

Šťastný nový rok 2010! V tom našem českém pravém pekle...

Ladislav Bátora